

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Siwek

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **K. S.**,

ukaranego z art. 94 § 2 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 16 kwietnia 2025 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego

od prawomocnego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Bolesławcu z 23 lutego 2024 r., sygn. akt II W 40/24,

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i na podstawie art. 5 § 1
pkt 8 k.p.w. postępowanie umarza, zaś kosztami postępowania w
sprawie obciąża Skarb Państwa.**

Paweł Kołodziejski Igor Zgoliński Marek Siwek

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem nakazowym z 23 lutego 2024 r., sygn. akt II W 40/24, uznał K. S. za winnego tego, że w dniu 9 października 2023 r., o godzinie 15:50, w B. na ul. J. na drodze publicznej prowadził pojazd marki V. o nr rej. [...]. pomimo braku dopuszczenia pojazdu do ruchu, tj. wykroczenia z art. 94 § 2 k.w.,

za co na podstawie art. 94 § 1 i 2 k.w. wymierzył mu karę grzywny w kwocie 1500 zł i zasądził od obwinionego koszty sądowe. Wobec braku sprzeciwu stron wyrok uprawomocnił się w dniu 3 kwietnia 2024 r.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść ukaranego wywiódł w trybie art. 110 § 1 k.p.w. Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., polegające na ukaraniu K. S. przez Sąd Rejonowy w Bolesławcu prawomocnym wyrokiem nakazowym z dnia 23 lutego 2024 r., sygn. akt II W 40/24, za czyn polegający na tym, że w dniu 9 października 2023 r. o godzinie 15:50 w B. na ul. J. na drodze publicznej prowadził pojazd marki V. o nr rej. [...], pomimo braku dopuszczenia pojazdu do ruchu, tj. czyn z art. 94 § 2 k.w., mimo że obwiniony za popełnienie tego samego wykroczenia został już uprzednio prawomocnie ukarany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 19 stycznia 2024 r., wydanym w sprawie o sygn. akt II W 9/24, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. W konsekwencji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego w całości i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zaskarżony wyrok był wadliwy, gdyż został wydany z rażącym naruszeniem prawa procesowego, opisanym w zarzucie kasacji. Jak bowiem ustalono Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem nakazowym z dnia 19 stycznia 2024 r., sygn. akt II W 9/24, uznał K. S. za winnego tego, że w dniu 9 października 2023 r. o godz. 15:50 na ul. J. w B. kierował pojazdem marki V. o nr rej. [...], który nie był dopuszczony do ruchu, tj. wykroczenia z art. 94 § 2 k.w., za które na podstawie art. 94 § 2 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1500 złotych. Powyższy wyrok nakazowy, wobec braku sprzeciwu którejkolwiek z uprawnionych stron, uprawomocnił się w dniu 6 lutego 2024 r. (k. 12 i 13 - akt o sygn. II W 9/24). W tej sytuacji bezsporne jest, że przedmiotem powyższego postępowania jak i postępowania w sprawie II W 40/24, było tożsame zachowanie K. S. Świadczy o tym nie tylko opis przypisanych mu wykroczeń, ale również materiał dowodowy załączony do akt każdego z wniosków o ukaranie, w szczególności ta sama notatka urzędowa z dnia 9 października 2023 r., dokumentująca przebieg kontroli drogowej

przeprowadzonej z udziałem obwinionego (k. 2 akt o sygn. II W 40/24 oraz k. 1 akt o sygn. II W 9/24).

Konsekwencją opisanego procedowania Sądu Rejonowego w Bolesławcu jest to, że w obrocie prawnym funkcjonują niezależnie od siebie dwa prawomocne wyroki nakazowe dotyczące tego samego czynu i tej samej osoby. Niewątpliwie pierwsze prawomocne skazanie determinowało egzystencję ujemnej przesłanki procesowej określonej w art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., która definiuje zakaz wszczynania ponownego postępowania, a zarazem nakaz umorzenia już wszczętego.

Podwójne ukaranie obwinionego za to samo wykroczenie skutkowało wystąpieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej, wymienionej w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w., której stwierdzenie powoduje konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku nakazowego i umorzenia postępowania w odniesieniu do ponownie przypisanego obwinionemu czynu (zob. np. wyrok SN z dnia 14 stycznia 2020 r., sygn. akt V KK 379/19). Z tych względów rozpoznana kasacja podlegała uwzględnieniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k., co wiązało się z koniecznością uchylenia wadliwego wyroku nakazowego i umorzenia, na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., ponownie przeprowadzonego postępowania wykroczeniowego oraz wydania stosownego orzeczenia o kosztach tegoż postępowania.

[J.J.]

[a.ł.]

Paweł Kołodziejski

Igor Zgoliński

Marek Siwek